

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 27. júla 2018 –
ZW/Deutsche Lufthansa AG**

(Vec C-498/18)

(2018/C 399/31)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaateľka: ZW

Odporkyňa: Deutsche Lufthansa AG

Prejudiciálne otázky

1. Možno lehotu dvoch rokov na uplatnenie žaloby, stanovenú v článku 35 ods. 1 Montrealského dohovoru, prerušiť alebo pozastaviť?
2. Možno z článku 35 ods. 2 Montrealského dohovoru, [podľa ktorého] „spôsob výpočtu tejto lehoty sa určí podľa právneho poriadku súdu, kde je súdny prípad prerokovaný“ vyvodiť záver, že ustanovenie vnútroštátneho práva týkajúce sa začiatku plynutia lehoty môže mať prednosť pred všeobecným ustanovením článku 35 ods. 1, podľa ktorého lehota začína plynúť odo dňa príchodu na miesto určenia?

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunalul Ilfov (Rumunsko) 13. augusta
2018 – EP/FO**

(Vec C-530/18)

(2018/C 399/32)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunalul Ilfov

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka na prvom stupni: EP

Odporca na prvom stupni: FO

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností vykladať v tom zmysle, že zavádza výnimku z pravidla o právomoci vnútroštátneho súdu podľa miesta skutočného pobytu dieťaťa? (¹)
2. Má sa článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností vykladať v tom zmysle, že kritéria uvedené účastníkom konania (teda: dieťa sa narodilo vo Francúzsku, má otca francúzskeho občana, vo Francúzsku má pokrvných príbuzných, pričom rodinu tvoria dve sestry a jeden brat, jedna neter – dcéra jeho sestry, starý otec z otcovej strany, súčasná partnerka otca a ich maloletá dcéra, kým v Rumunsku nemá žiadnych príbuzných z matkinej strany, navštevuje francúzsku školu, výchova a zmysľanie dieťaťa boli vždy francúzske, jazyk používaný doma medzi rodičmi a medzi rodičmi a dieťaťom bol vždy francúzsky jazyk) sú kritériami, z ktorých vyplýva osobitná väzba dieťaťa k Francúzsku (...) a teda musí vnútroštátny súd určiť, že francúzsky súd je vhodnejší na prejednanie veci?

3. Má sa článok 15 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností vykladať v tom zmysle, že procesné rozdiely medzi legislatívami dvoch členských štátov ako priebeh súdneho konania na neverejnom pojednávaní pred špecializovaným súdom slúžia v zmysle tohto ustanovenia práva [Únie] najlepšiemu záujmu dieťaťa?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 2003, s. 1; Mím. vyd. 19/006, s. 243).

Žaloba podaná 12. septembra 2018 – Európska komisia/Talianska republika

(Vec C-576/18)

(2018/C 399/33)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: B. Stromsky, D. Recchia, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Talianska republika tým, že neprijala všetky opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie z 29. marca 2012 vo veci C 243/10, pokiaľ ide o vymáhanie nezákonnej pomoci nezlučiteľnej so spoločným trhom od jej príjemcov v zmysle rozhodnutia Komisie 2008/854/ES⁽¹⁾ z 2. júla 2008, si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tohto rozhodnutia a článku 260 ZFEÚ,
- uložil Talianskej republike zaplatiť Komisii paušálnu pokutu vo výške násobku dennej pokuty 13 892 eur a počtu dní, počas ktorých pretrváva porušenie, minimálne vo výške 8 715 000 eur odo dňa vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora vo veci C-243/10 do dátumu vydania rozsudku Súdneho dvora v tejto veci,
- uložil Talianskej republike platiť Komisii penále stanovené Komisiou každý polrok vo výške 126 840 eur denne, od prvého dňa polroka nasledujúceho po dni vydania rozsudku v tejto veci,
- uložiť Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Rozhodnutie Komisie z 2. júla 2008 o schéme štátnej pomoci regionálny zákon č. 9 z roku 1998 – zneužitie pomoci N 272/98 C 1/04 (ex NN 158/03 a CP 15/2003) [oznámené pod číslom K(2008) 2997] (Ú. v. EÚ L 302, 2008, s. 9) uvádza, že dotknutá štátna pomoc poskytnutá Talianskom je nezákonná a nezlučiteľná s vnútorným trhom a nariaďuje jej vymáhanie.

Vo svojom rozsudku z 29. marca 2012 vo veci C 243/10, Komisia/Taliansko, Súdny dvor konštatoval, že Taliansko tým, že v stanovenej lehote neprijalo všetky opatrenia potrebné na to, aby vymáhalo od príjemcov pomoc poskytnutú v rámci schémy uvedenej v tomto rozhodnutí, si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tohto rozhodnutia.

Po vyše šiestich rokoch od vydania tohto rozsudku a napriek početným žiadam Komisie zaslaným talianskej vláde sa veľká časť tejto pomoci ešte nevymohla. Tvrdenia talianskej vlády v tejto súvislosti, najmä pokiaľ ide o prebiehajúce vnútroštátne spory, nepredstavujú platné odôvodnenie tohto nedostatku. Z toho vyplýva, že v čase podania tejto žaloby Taliansko ešte nevymohlo všetku vyplatenú pomoc a že v plnom rozsahu nevyhovelo rozsudku Súdneho dvora vo veci C 243/10.